

Poz. 4

**UCHWAŁA NR 4
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY FILOZOFIA**

z dnia 30 marca 2021 r.

**w sprawie wyrażenia opinii, dotyczącej odwołania od uchwały nr 48
Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia z dnia 8 września 2020 r. w sprawie
nadania dr Anny Szyjkowskiej-Piotrowskiej stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia**

Na podstawie art. 21 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U.z 2017 r. poz. 1789,) w zw. z art. 179 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669z późn. zm.) uchwała się co następuje:

§ 1

Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia, po zapoznaniu się z odwołaniem dr Anny Szyjkowskiej-Piotrowskiej od uchwały nr 48 Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia z dnia 8 września 2020 roku odmawiającej nadania dr Annie Szyjkowskiej-Piotrowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia, stwierdza, że nie ma podstaw do uwzględnienia w całości zarzutów odwołania i wniosków w nich zawartych, a co za tym idzie, do uchylenia lub zmiany tej uchwały w trybie autokontroli z art. 132 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 2

Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia postanawia o przekazaniu Radzie Doskonałości Naukowej, która zgodnie z art. 179 ust. 10 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669 z późn. zm.) z dniem 1 stycznia 2021 r. wstąpiła w prawa Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, odwołania dr Anny Szyjkowskiej-Piotrowskiej z niniejszą uchwałą zawierającą opinię Rady i aktami postępowania habilitacyjnego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

OPINIA RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY FILOZOFIA DOTYCZĄCA ODWOŁANIA DR SZYJKOWSKIEJ- PIOTROWSKIEJ

Pani dr Anna Szyjkowska-Piotrowska reprezentowana przez radcę prawnego Małgorzatę Necel-Gizowską (dalej: Skarżąca) wniosła odwołanie od uchwały Nr 48 Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 września 2020 r. odmawiającej nadania dr Annie Szyjkowskiej-Piotrowskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia (dalej: Odwołanie). Skarżąca sformułowała sześć zarzutów wobec zaskarżonej uchwały.

Niżej przedstawiona jest opinia Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia dotycząca każdego z tych zarzutów.

Uwaga wstępna

W Odwołaniu Skarżąca wielokrotnie przywołuje art. 18 ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz. 1789; dalej Ustawa). Ustawa nie zawiera jednak przepisu o takim numerze. Należy domniemywać – i tak też życzliwie przyjmujemy w niniejszej opinii – że chodzi o art. 18a ust. 11 Ustawy.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 1

Zarzut dotyczy tego, że zaskarżona uchwała „stanowi naruszenie art. 18a ust 11 w związku z art. 16 ust 1 i 2 oraz art. 18a ust 7 Ustawy poprzez uznanie, że pozytywna opinia Komisji Habilitacyjnej sformułowana na podstawie wszystkich pozytywnych recenzji nie obliuguje Rady Naukowej do podjęcia uchwały o nadaniu stopnia”.

Zgodnie z Ustawą (art. 18 pkt 1) stopień doktora habilitowanego nadaje rada wydziału lub rada innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej. Na podstawie art. 192 ust. 2 i 3 oraz art. 221 ust. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 z późn. zm.) oraz uchwały nr 481 Senatu UW z dnia 16 października 2019 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 340 z późn. zm.), organem właściwym do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie filozofia na Uniwersytecie Warszawskim jest Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia (dalej: Rada Naukowa). To właśnie Rada Naukowa jest ciałem podejmującym decyzję (uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego (art. 18a, ust. 11 Ustawy), podczas gdy stanowisko Komisji Habilitacyjnej stanowi opinię (art. 18a, ust. 8).

Każdy z uprawnionych do głosowania członków Rady Naukowej ma prawo, a nawet obowiązek wyrobić sobie opinię na temat tego, czy dorobek kandydata uzyskany po otrzymaniu stopnia doktora spełnia ustawowe kryterium i stanowi

znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz czy kandydat wykazuje się istotną aktywnością naukową. Członkowie Rady Naukowej podejmują tę decyzję na podstawie materiałów zawartych we wniosku habilitanta, recenzji, przeprowadzonego przez Komisję Habilitacyjną postępowania, zakończonego wydaną opinią, a także na podstawie swojej wiedzy eksperckiej dotyczącej tego, jakiego typu osiągnięcia stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny, oraz tego, jaką aktywność można uznać za istotną aktywność naukową. Eksperskie opinie mogą się między sobą różnić. Dlatego też ustawa przewiduje, że ostateczna decyzja jest decyzją podjętą przez ciało kolegialne. Zarzut arbitralności czy dowolności należy zatem kategorycznie odrzucić.

W Odwołaniu przywoływany jest art. 221 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1668 z późn. zm.), który nie ma zastosowania z uwagi na obowiązywanie przepisów przejściowych. Zgodnie z art. 179 ust. 1-3 ustawy z dnia 3.7.2018 r. – przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U., poz. 1669, z późn. zm.) w postępowaniach habilitacyjnych wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie ustawy z dnia – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U.) do dnia 30.9.2019 r. stopień lub tytuł naukowy nadaje się na podstawie przepisów dotychczasowych.

W Odwołaniu art. 221 jest jednak zinterpretowany w sposób rażąco błędny. Art. 221 ust. 12 stanowi, że podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia w przypadku, gdy opinia, o której mowa w ust. 10 (tj. opinia Komisji habilitacyjnej) jest negatywna. Innymi słowy, zgodnie z art. 221 ust. 12, negatywna opinia Komisji Habilitacyjnej jest wiążąca dla Rady Naukowej. Nie ma jednak analogicznego zapisu o tym, by pozytywna opinia Komisji habilitacyjnej była dla Rady Naukowej wiążąca.

Interpretacja tego przepisu przedstawiona w Odwołaniu (jakoby ustawodawca tym samym określił Radzie Naukowej granice możliwości odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego) jest oparta na błędzie logicznym (afirmacji następnika). Ustawodawca określił, że Rada Naukowa musi odmówić nadania stopnia w sytuacji gdy opinia Komisji habilitacyjnej jest negatywna, ale nie ograniczył tym samym autonomii Rady w kwestii decyzji, czy nadać czy odmówić nadania stopnia w sytuacji, gdy opinia Komisji habilitacyjnej jest pozytywna.

Przedstawiona w Odwołaniu interpretacja de facto przekazuje – nadane Ustawą – kompetencje do nadawania stopnia doktora habilitowanego Komisji Habilitacyjnej. Gdyby ustawodawca uznał, że Rada Naukowa jest zobligowana do uznania opinii Komisji Habilitacyjnej, to rola Rady Naukowej sprowadzałaby się do wybrania Komisji Habilitacyjnej, a stopień naukowy nadawany byłby uchwałą tejże Komisji.

Konkludując, zarzut 1 wraz z uzasadnieniem należy w pełni odrzucić.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 2

Zarzut dotyczy tego, że głosowanie nad skarżoną uchwałą zostało przeprowadzone przed zakończeniem dyskusji i że w związku z tym naruszony został pkt. II ust. 4 pkt d) Tymczasowej instrukcji z dnia 6 kwietnia 2020 r. o organizacji posiedzeń organów podmiotów kolegialnych oraz gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej (dalej: Instrukcji).

Przewodniczący Rady, wobec braku dalszych uwag, zarządził głosowanie nad nadaniem dr Annie Szyjkowskiej-Piotrowskiej stopnia doktora habilitowanego.. Zgodnie z przyjętą praktyką Przewodniczący potwierdza, że link udostępniony na czacie jest właściwym linkiem do głosowania, i daje sygnał, że można głosować, słowami: „Możemy już głosować”, „Naciskamy link i przystępujemy do głosowania” itp.

Z nagrania posiedzenia Rady wynika, że zdanie Przewodniczącego potwierdzającego możliwość głosowania zostało jednak przerwane przez prof. Mateusza Salwę, sekretarza Komisji Habilitacyjnej. Przewodniczący zdążył tylko wypowiedzieć słowa: „To w takim razie możemy...”. Prof. Salwa zapytał, czy może jeszcze zabrać głos i jedną rzecz wyjaśnić. Przewodniczący wyraził zgodę. W krótkiej wymianie zdań (trwającej ok. 40 sekund) zabrał głos prof. Salwa, Przewodniczący i prof. Paprzycka-Hausman. Po tych głosach Przewodniczący jeszcze raz się upewnił, że nie ma innych głosów. Po czym wypowiedział słowa: „Naciskamy link i przystępujemy do głosowania”. Dopiero te słowa były sygnałem do głosowania. Żaden z członków Rady nie zgłosił problemu polegającego na oddaniu głosu, zanim to nastąpiło.

Należy też podkreślić, że te głosy nie wprowadzały nowej kwestii do dyskusji ani nawet merytorycznie nowego rozstrzygnięcia w starym wątku. Prof. Salwa wyjaśnił jedynie, skąd się mogło się wziąć nieporozumienie, które we wcześniej przeprowadzonej dyskusji wyraźnie określił już jako nieporozumienie właśnie. Jego głos był komentarzem dotyczącym diagnozy źródła nieporozumienia, które zostało wcześniej w dyskusji wyjaśnione.

Reasumując, zarzut, że głosowanie przeprowadzono przed zamknięciem dyskusji należy oddalić, ponieważ słowa prof. Salwy nie wnosiły nowych rozstrzygnięć – doprecyzowywały jedynie wcześniejsze rozstrzygnięcie.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 3

Zarzut dotyczy naruszenia art. 18a ust 11 Ustawy przez niedokończenie postępowania habilitacyjnego z uwagi na zaniechanie przegłosowania uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Art. 18a ust. 11 Ustawy stanowi, że rada jednostki organizacyjnej podejmuje uchwałę o nadaniu lub odmowie stopnia doktora habilitowanego. Przepis art. 20 ust. 1 Ustawy stanowi o podejmowaniu uchwał, o których mowa w art. 18a ust. 11 tej ustawy, bezwzględną większością głosów. Żaden przepis Ustawy nie wyjaśnia, czy uchwała o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego jest konsekwencją niepodjęcia uchwały o nadaniu tego stopnia, czy też jest to oddzielna uchwała, poddana oddzielnemu głosowaniu. Ten stan prawny stwarza pole do rozbieżnych interpretacji.

Kwestia ta była na posiedzeniu Rady Naukowej 21 lipca 2020 r. podniesiona przez prof. Golińską-Pilarek po odczytaniu wyników głosowania i stwierdzeniu przez Przewodniczącego, że Rada Naukowa odmówiła nadania stopnia doktora habilitowanego w innym postępowaniu. Prof. Golińska-Pilarek zwróciła uwagę, że w postępowaniach habilitacyjnych odbywających się w tzw. starym trybie w przypadku niezyskania bezwzględnej większości głosów za wnioskiem o nadanie stopnia trzeba przystąpić do głosowania wniosku o nienadanie stopnia. Głosować trzeba tak długo, aż któryś z wniosków uzyska bezwzględną większość (dalej: procedura W). Na te

słowa Przewodniczący Rady Naukowej skierował jeszcze raz zapytanie do przedstawiciela Biura Rad Naukowych, która procedura jest w tym wypadku właściwa. Otrzymał odpowiedź, że nieuzyskanie bezwzględnej większości głosów za wnioskiem o nadanie należy uznać za podjęcie uchwały o odmowie nadania (dalej procedura M).

Przewodniczący Rady Naukowej działał zatem na podstawie interpretacji przepisów przekazanych przez Biuro Rad Naukowych.

W dniu 18 lutego 2021 r. Rada Naukowa otrzymała opinię prawną, z której wynika, iż Rada powinna raczej procedować zgodnie z procedurą W.

Należy tu też podkreślić, że w głosowaniu wniosku o nadanie stopnia oddano 20 głosów (na 23 uprawnione osoby), 8 osób było za, 7 osób – przeciw, a 5 osób się wstrzymało. Tym samym wniosek o nadanie nie uzyskał bezwzględnej większości głosów. Natomiast gdyby dokonywać analizy tych głosów jako podstawy do przewidywania, czy wniosek o odmowie nadania uzyskałby bezwzględną większość, to widać wyraźnie, że można mieć w tym względzie wątpliwości: tylko 7 osób było przeciw nadaniu.

W świetle powyższych ustaleń, Rada Naukowa uznaje przedmiotowy zarzut Skarżącej za zasadny i wyraża gotowość do ponownego głosowania uchwały o nadaniu lub odmowie stopnia doktora habilitowanego dr Annie Szyjkowskiej-Piotrowskiej w trybie wskazanym przez Radę Doskonałości Naukowej.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 4

Skarżąca zarzuca zaskarżonej uchwale naruszenie art. 107 §1 pkt 8 kpa w związku z art. 29 ust.1 Ustawy przez podpisanie zaskarżonej uchwały i uzasadnienia tejsze jedynie przez Przewodniczącego Rady Naukowej.

Zarzut należy oddalić. Zgodnie z art. 178 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1668 z późn. zm.) w związku z §49 ust. 1 Statutu UW (Monitor UW z 2019 r. poz. 1190), uchwały w sprawie nadania stopnia podpisuje Przewodniczący Rady.

Opinia Rady Naukowej dotycząca zarzutu 5

Skarżąca zarzuca naruszenie ust. 1 lit. b, lit. c i lit. d części II Instrukcji poprzez nieprzekazanie przez Przewodniczącego Rady informacji o przyjętej procedurze obrad oraz braku informacji, czy do zaproszenia na posiedzenie dołączone zostały materiały do poszczególnych punktów porządku obrad.

Po pierwsze, w Protokole z posiedzenia Rady Naukowej 8 września 2020 rzeczywiście przywołana została stara instrukcja (Tymczasowa instrukcja z dnia 6 kwietnia 2020 r. organizacji posiedzeń organów podmiotów kolegialnych oraz gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej), zamiast – obowiązującego już wtedy – Zarządzenia Rektora UW nr 94 w sprawie Zasad prowadzenia posiedzeń organów i podmiotów kolegialnych Uniwersytetu Warszawskiego oraz innych gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej z dnia 12 maja 2020. Trudno jednak uznać na tej podstawie za prawdziwy zarzut, że „zwołanie posiedzenia przez Przewodniczącego Rady Naukowej w trybie on-line odbyło się bez podstawy prawnej”.

Zwołanie posiedzenia przez Przewodniczącego Rady w trybie on-line odbyło się zgodnie z Zarządzeniem nr 94 §1. W związku z powyższym należy też oddalić zarzut, że procedowanie sprawy było niedopuszczalne ze względu na to, że podjęcie uchwały o nadaniu stopnia naukowego nie spełnia przesłanki „sprawy niecierpiącej zwłoki”, o której mówi Instrukcja.

Po drugie, zgodnie z §3, ust. 2, pkt 4 lit. b Zasad organizacji posiedzeń organów i podmiotów kolegialnych Uniwersytetu Warszawskiego oraz innych gremiów z wykorzystaniem narzędzi komunikacji elektronicznej (Załącznik do Rozporządzenia nr 94, dalej: Zasad) kworum jest sprawdzane przez Przewodniczącego poprzez sprawdzenie listy obecności, co zostało odnotowane w Protokole z posiedzenia Rady Naukowej.

Po trzecie, zgodnie z §1 Zasad o wyborze procedury (pełnej lub uproszczonej) każdorazowo decyduje Przewodniczący Rady. §1 ust. 1 określa, że procedura pełna ma zastosowanie do telekonferencji z głosowaniem zdalnym w trakcie posiedzenia; natomiast procedura uproszczona nie ma zastosowania do telekonferencji, lecz do dyskusji zdalnej. W związku z powyższym zaproszenie wystosowane przez Przewodniczącego Rady na spotkanie w ramach telekonferencji przeprowadzanej na platformie Google-Meets było jednocześnie informacją dla Rady Naukowej, która z tych procedur została przez Przewodniczącego wybrana. Należy też podkreślić, że Przewodniczący nie mógł wybrać innej procedury ze względu na §2 ust. 2 Zasad.

Po czwarte, członkom Rady został rozesłany projekt porządku obrad z informacją, że spotkanie odbędzie się na platformie Google-Meets. W liście do członków Rady z 1 września 2020 r., do którego załącznikiem był projekt porządku obrad, zawarty został link, pod którym udostępnione były m.in. materiały dotyczące sprawy habilitacji dr Anny Szykowskiej-Piotrowskiej.

Reasumując, w opinii Rady Naukowej podniesione zarzuty są bezzasadne bądź też dotyczą kwestii formalno-organizacyjnych niemających żadnego wpływu na treść lub ważność zaskarżonej uchwały.

Opinia Rady Naukowej na temat zarzutu 6

Skarżąca zarzuca zaskarżonej uchwale naruszenie art. 7, art. 77§ 1 i art. 80 kpa przez nieustalenie stanu faktycznego, i niedokonanie pełnej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego, które zakończyło się skarżoną uchwałą.

Zarzut, że Rada Naukowa nie zapoznała się z recenzjami, uchwałą Komisji Habilitacyjnej i z protokołem posiedzenia tejże Komisji, jest bezpodstawny i świadczy o słabej znajomości procedowania przez Radę Naukową. Wszystkie materiały (wniosek, recenzje, uchwała Komisji Habilitacyjnej wraz z protokołem przebiegu posiedzenia tej komisji) zostały udostępnione wszystkim członkom Rady Naukowej na tydzień przed spotkaniem. Dodatkowo, *wszystkie recenzje* zostały wnikliwie streszczone przez sekretarza Komisji Habilitacyjnej na posiedzeniu Rady Naukowej. Sekretarz Komisji Habilitacyjnej przypomniał członkom Rady Naukowej przebieg posiedzenia Komisji Habilitacyjnej. Każdy z członków Rady Naukowej w trakcie spotkania mógł zadawać pytania dotyczące każdego ze wspomnianych dokumentów, jeśli uważał to za stosowne. Ostatecznie każdy członek Rady Naukowej musi na podstawie swojej wiedzy eksperckiej, dotyczącej tego, jakiego typu osiągnięcia stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny, oraz tego, jaką aktywność można uznać za istotną aktywność

naukową, ocenić, czy spełnione zostały warunki nadania stopnia. Zarzut, że członkowie Rady Naukowej nie zrobili tego na podstawie pełnej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego jest zupełnie bezpodstawny.

Należy też podkreślić, że to w Odwołaniu nie dokonane zostało rozpoznanie stanu faktycznego. Wielokrotnie podkreśla się fakt, że wszystkie trzy recenzje były pozytywne. Całkowicie pominięty jest natomiast fakt, że w głosowaniu podczas posiedzenia Komisji Habilitacyjnej 5 osób głosowało za nadaniem stopnia, 1 osoba była przeciw a 1 osoba wstrzymała się od głosu. Nie wspomina się, że nie wszyscy członkowie Komisji Habilitacyjnej byli przekonani o słuszności pozytywnego rozstrzygnięcia. Nieczęsto się zdarza, by głosowanie w komisji było niejednomyślnie pozytywne, gdy wszystkie recenzje są pozytywne. Streszczona w protokole z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej dyskusja pokazuje, dlaczego było tak w tym przypadku. Wiele zastrzeżeń merytorycznych i metodologicznych wniosła prof. Sosnowska.

Przedstawione w Odwołaniu uzasadnienie zarzutu 6 zawiera szereg błędów wnioskowania. Po pierwsze, zarzuca się członkom Rady Naukowej, że nie znali w całości recenzji oraz dorobku naukowego na podstawie tego, że zadawane pytania dotyczyły pojedynczego dokumentu. Wnioskowanie to obarczone jest błędem *non sequitur*. To, że zadane pytania dotyczą jakiegoś fragmentu dokumentacji nie jest żadną podstawą, by wnosić, że członek Rady Naukowej nie zna pozostałych fragmentów tej dokumentacji. Po drugie, nie ma też podstaw do zarzutu, że Rada Naukowa nie zapoznała się uważnie z dokumentacją postępowania habilitacyjnego. Powtórzmy, że wszystkie materiały były udostępnione członkom Rady Naukowej na tydzień przed posiedzeniem, a procedowanie rozpoczęło obszerne streszczenie Sekretarza Komisji Habilitacyjnej.

Sformułowany jest zarzut, że na spotkaniu obecna była tylko jedna recenzentka. Jest to zgodne z obowiązującymi przepisami. Zgodnie z §16 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorski, w postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. poz. 261), na posiedzenie *zapraszani* są członkowie Komisji Habilitacyjnej. Tak też się stało, o czym poinformował Przewodniczący na początku spotkania. Członkowie Komisji Habilitacyjnej nie mają jednak obowiązku przyjęcia tego zaproszenia i obecności na posiedzeniu Rady Naukowej.

Odwołanie zarzuca, że Sekretarz Komisji Habilitacyjnej nie może dokonywać interpretacji wypowiedzi członków tejże komisji, a także że nie był w stanie odpowiedzieć na niektóre pytania szczegółowe. Rolą sekretarza jest przedstawienie Radzie Naukowej przebiegu postępowania. Z tej roli sekretarz się wywiązał. Odpowiedział się też w pełni na zasadnicze pytanie postawione przez prof. Golińską-Pilarek, czy sprawa, o którą dopytywała, była dyskutowana na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej. Dodał też, że sama recenzentka tej kwestii na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej nie podniosła. Członkowie Rady Naukowej mogli stąd wnieść, że recenzentka nie uważała tej kwestii za istotną.

Zarzut 6 należy również oddalić.

WNIOSKI

Reasumując, Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia wyraża opinię, że większość zarzutów podniesionych przez Skarżącą nie zasługuje na uznanie.

Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia przyznaje, że w przedmiotowej sprawie nie przeprowadzono głosowania uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, a także wyraża gotowość do ponownego głosowania uchwały o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Annie Szykowskiej-Piotrowskiej w trybie wskazanym przez Radę Doskonałości Naukowej.

Rada Naukowa Dyscypliny Filozofia przyznaje również, że uzasadnienie do skarżonej uchwały nie zawierało wystarczająco jasnego uzasadnienia odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny Filozofia: *K. Paprzycka-Hausman*